

en Sagfører, i de fleste Tilfælde selv ønsker at overvære denne, saa at der i Almindelighed ikke vil være noget til Hinder for, at Rekvirenten, saaledes som det ogsaa allerede sker nu i vid Udstrækning, kan befordre Embedsmanden sammen med sig selv ud til Forretningen uden forøget Udgift til Befordring.

Ved Lovforslagets § 1 foreslaas det derfor, at det paahviler den, der begærer en Foged- Auktions- Skifte- og Notarialforretning, at yde Dommeren eller den, der optræder paa hans Vegne — hvorved ogsaa er tænkt paa Politimesteren, som foretager Fogedforretninger — passende fri Befordring eller Godtgørelse derfor. Det fremhæves udtrykkelig, at saadan Pligt paahviler ikke blot den private Rekvirent, men ogsaa den offentlige Myndighed (Stat eller Kommune), der begærer en af de paagældende Forretninger, f. Eks. en Skatteudpantning,

foretaget, dog at naturligvis i saa Fald, ligesom ellers, Rekvirenten vil kunne søge Udlæget til Befordring refunderet hos vedkommende Skyldner som en med Forretningen forbunden Omkostning. Det er en Selvfølge, at Befordringspligten ogsaa omfatter Dommerens Personale, saafremt dette medtages til Forretningen.

Der er ikke ved Lovforslaget sket nogen Ændring i den gældende Rets Regler om Afholdelsen af Befordringsudgifterne ved Underrettsdommernes og Politimestrenes Embedsrejser til Tingstederne og Kontorafdelingerne eller i Strafferetsplejens Tjeneste.

Hvilken Besparelse for Statskassen, Lovforslaget betyder, lader sig vanskeligt opgøre, men man kan regne med en ikke ubetydelig Besparelse paa Underrettsdommernes Kontorholdskonto, saafremt Forslaget vedtages.